

V pondeljik sjutrej ima she vsak kolovrat svojo predizo; gledavzov pa je soper polna isba. Tode vsak sazhetak je teshak, tudi nashim predizam gre slabo od rok. Eni vreteno ne vlezhe, drugi prevezh fuzhe, in terga se jim nit. — **Nizh nebo**, nizh nebo, se flishi po hishi, le staro bo bolji. Mojster pa, ves poterpeshljiv *) in prijasen, se posmehuje, kashe ti in uni délo bolj prav poprijeti, in vbogljive predize kmalo umejo, ter savernejo sméh. Popoldne je she vse drugazhi. Kolovrati fe verté, de je lé veselje, in vsak je mogel sposnati, de to prasno nebo. V torek se je shé toliko prediz sa uk oglasio, de smo jih sa zeli téden sapisali. Isuzhene so rade vsaki dan fhe nasaj pertekle, predivo perpravljeni ali drusiga kaj uzhiti se. Dobro in smirej boljšhi je fhlo. V osmih dneh je veliko isuzhenih, ofemnajst pa popolnama poterjenih sa delo od gosp. Pihlerja obljubljeno, sa ktero so vse profile. Vezh drugih je fhe uzhiti se profilo, pa so mogle savoljo pomanjkanja zhaza na drugikrat odloshene biti.

Kar naf pa sraven tega tudi prav slo veselí, je, de so kmalo brihtni domazhi rokodéli kolovrate gledat perfhli, in obljubili, ravno takih in fhe lizhnishih **) isdelati; in shé jih je nekaj v délu, ktere bomo, zhe se bodo dobro sponefli, in zhe bodo od sastopnih poterjeni, v Novizah rasglasili.

Shiri ofmiga Šufhza 1845.

A. G.

Pertožba kmetovavcov zoper hudo letašnjo zimo.

Iz Štajerskiga 13. Sušca.

Prerok v 51. listu lanjskih Novic jo je prav dobro zadel; od druge polovice Svečana sem je takó snežilo, de je kaj; sneg je sploh po 2 do 3 čevlje visok, kér so pa metezi (kopice) po hribih, ga je per poldruži seženj visoko.

Zatorej se slišijo tele tožbe kmetovavcov:

Pervič: povsod pripovedujejo od človekov, ki so jih mertve v snegu najdli.

Drugič: živinska klaja je pošla; zatorej je taka stiska, de se nevemo kam djati z živino.

Tretjič: v gojzd ni mogoče iti po drevá, moramo sadne drevesa sekati; oh! de bi sneg skoraj proč bil.

Četertič: ovce v štalah cerkajo, kér nemamo klaje, zunaj pa tudi nič ne dobijo; oj, de bi sneg skorej skopnel, de bi se zunaj pasle!

Petič: delati skoraj nemamo kaj v hiši, de

darila, ki so ga nar vezh fadili in jih je na to visho k reji krompirja spodbodovala. Glejte, taka se je v sazhetku zlo s krompirjem godila, bres keteriga bi dan danashin ne mogli shiveti! Ravno taka je tudi s zhefškim kolovrati; nafhi vnuki se bodo smejali, ki bodo brali, de so se njih dedje od konza zhefškim kolovratam soperjavljali.

*) To je pravi uženik, ki s terdimi glavami poterpljenje ima, in se ne rasferdi, zhe tudi v sazhetku kak bedasti odgovor flishi.

**) Ljubi kolovratarji v Shireh! Prav slo naf veselí, de sie se isdelovanja zhefskih kolovratov poprijeli in nam po tem takim upanje dali, de jih bomo po niski zeni dobivali. Tode opomniti vas moram, de je zhefski kolovrat grosno umetna rezh, in de mora v vseh svojih delih — od konza do kraja — s nar vezhi pasljivostjo isdelan biti. Vfaka fhe takó majhna rezh mora natankko napravljena biti. Kdor misli, de bo zhefski kolovrat naredil, zhe ga je le enkrat vidil, se slo moti: dela takih smot vam lahko v nafni pisarnizi pokashemo. Vsim, ki zhefske kolovrate delate, naj bodo Ungletovi kolovrati v isgled, ki so prav dobrni, pa tudi lizhne in velike postave.

bi pač snega skorej zmanjkalo! Ko bi bili mi poprej to vedili, drugači bi bilo; zdej so se začele nam oči odpirati, tode prepozno je.

Odgovor na te pertožbe.

Zima ni tri leta enako vlažna, pa tudi ne prejstra z velikim snegam; zato, dragi moji kmetovavci, nikar ne bodite nejevoljni, če nas je letas sneg takó neprevidno zalezel. Sneg ni sam kriv teh naših nadlog, smo jih sami več:

Pervič: veliko mertvih, ki so jih v snegu našli, so bili le pijanci. Še poleti je pijancu cesta prevozka, ne pa zdej v takim snegu.

Drugič: za klajo je bila vlani resnično srednja letina; naj bi se bili kmetje po tem ravnali in živino na zimo zmanjšali, ne pa ravno nasproti delali, in obilne živine redili, kakor de bi klaje dovelj bilo. Umen kmetovavec se z številam svoje živine vedno po zalogi živinske klaje ravná in jo ob pravim času prodá, namesti de bi mogla stradati, zboléti in pocerkati.

Tretjič: de drev nemaš, premisli, moj ljubi kmetovavec, koliko dni je bilo v jeseni, ko si v gostivnici pri bokalu sedel, namesti de bi bil tačas drevá sekal in vozil; to storivši bi ti zdej ne bilo treba v roke pihat.

Četertič: ovce so živali, ki so z marsikako kermo zadovoljne, če jo le hočeš ob pravim času domú spravljati.

Petič: de v hiši nimaš kaj delati, si tudi sam tega kriv; saj so te „Novice“ opominovale, kmetijsko orodje popravljati de bodeš takrat imel kaj v roke vzeti, kader poljsko delo nastopi; celo leto hodiš v gojzd, ko bi si zaznamoval les, kteri bi bil za eno ali drugo rabo in ga domú perpravil, dovelj bi imel tudi po zimi opraviti.

Če so se pa vam oči vender enkrat odperle, je prav, de boste prihodno jesen bolj prividni in skerbni.

Jožef Zepič, kmetovavec.

Izpis iz lista častniga gosp. Ignacija Knobloharja
domorodniga učenca učiliša za razširjanje vere (propagande) v Rimu, na svojiga prijatla A. S. v L—u.

Iz Rima 12. dan Svečana 1845.

Spet gré eden zmed naših rojakov za misjonarja, luč svete vére razširjat, ta je namreč gosp. Ignaci Knoblohar, škocijanski farman na Dolenskim v Ljubljanski škofi, kateri, izučivši se v Ljubljani bogoslovje družiga leta, se je v letu 1841 v Rim podal, se ondi v propagandi bogoslovstvo izučit. Ker pa ni mogel koj vanjo vzeti biti, se je svoje nauke dalje učil v učilnici, imenovani: rimske zborniše (collegium romanum) takó dolgo, de je v leti 1843, po navadni prisegi propagandi perdržen bil, kjer je kakor učenc in misijonar tega učiliša, v posti leta 1845 v mašniški stan posvečen bil. — Poslušajmo, kakó sam piše:

Na velikonočno nedeljo, če je božja volja, bom v pervič daritev svete maše na oltarji nar Svetejšemu daroval. Velki teden mislim, de pojdem od tukoj proč, vender še zdej ne vem, kam bom poslan; in ravno med tem, ko Vam te verstice pišem, se v zboru svete propagande vpričo njih vzvišenosti (eminenčije) kardinal-vodja propagande zavolj mesta mojiga poslanja ravna in bo tudi dokončano. Stopevši namreč v propagando sim se popolnama volji in zapovedim njenih vikših podvergel, in tedaj v božjo voljo vdan od njih perčakujem napoved svo-